

Finanssivalvonnan johtokunnan päätös rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta sekä muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskevasta lisäpääomavaatimuksesta

Finanssivalvonnan johtokunta on päättänyt:

- *asettaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4a ja b §:n mukaisesti rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän ydinpääomalla katettavan lisäpääomavaatimuksen (järjestelmäriskipuskurivaatimus) 1,0 prosentin suuruisena luottolaitoksille (Aktia Bank Abp, Alisa Pankki Oyj, Danske Kiinnitysluottopankki Oyj, Kuntarahoitus Oyj, Nordea Bank Abp, Oma Säästöpankki Oyj, OP Osuuskunta, POP Pankkikeskus osk, S-Pankki Oyj, Suomen Hypoteekkiyhdistys, Säästöpankkiliitto osk sekä Ålandsbanken Abp). Vaatimusta sovelletaan luottolaitosten ylimmällä konsolidointitasolla. Järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskeva päätös tulee voimaan 1.7.2026.*
- *luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 8 §:n mukaisesti muista rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävistä luottolaitoksista (O-SII) ja niiden konsolidoidulla ydinpääomalla katettavista lisäpääomavaatimuksista niin, että O-SII luottolaitokset ja näiden lisäpääomavaatimukset säilyvät ennallaan.*
 - Nordea Bank Abp 2,5 %
 - OP Ryhmä 1,5 %
 - Kuntarahoitus Oyj 0,5 %

Tämän päätöksen liitteenä on 1. Muistio: Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen määrittämisen perusteet, perusteita koskevien mittareiden arvot sekä päätöksestä annettavat tiedot sekä 2. Periaatteet kansallisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten (O-SII) määrittämiseksi ja lisäpääomavaatimusten asettamiseksi.

Finanssivalvonnan johtokunta päätti asiasta 22.5.2025, jonka jälkeen päätöksestä ilmoitettiin Euroopan järjestelmäriskikomitealle (ESRB) luottolaitosdirektiivin artiklan 131 ja 133 mukaisesti yhtä kuukautta ennen päätöksen julkaisemista.

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus (järjestelmäriskipuskurivaatimus)

Soveltamisperusteet sääntelyssä - EU:n luottolaitosdirektiivin artiklan 133 mukaan jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusalailla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, joita vakavaraisuusasetus ja luottolaitosdirektiivin 130 ja 131 artikkelit eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalityouteen.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

Suomen luottolaitostoiminnasta annetun lain (8.8.2014/610) 10 luvun 4b § 2 momentin mukaan kyseisen vaatimuksen soveltamisen ehtona on, että (i) pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostama riski edellyttää suurempaa pääomatarvetta ja (ii) tämä riski uhkaa tai saattaa uhata kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta. Lisäksi ehtona on, että (iii) lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan, eikä (iv) kyseisiä riskejä ole jo katettu muilla lisäpääomavaatimuksilla.

Finanssivalvonnan on lisäpääomavaatimuksen määrittämisessä otettava vähintään huomioon:

- luottolaitossektorin riskikeskittymät luotonannossa, varainhankinnassa ja muissa keskeisissä pankkitoiminnoissa;
- kotimaisten luottolaitosten keskinäinen kytkeytyneisyys luotonannossa, maksujen välityksessä ja muissa rahoitusvakauden kannalta tärkeissä pankkitoiminnoissa;
- luottolaitossektorin kytkeytyneisyys ulkomaisiin pankki- ja rahoitusjärjestelmiin, keskusvastapuoliin ja muihin finanssimarkkinoilla toimiviin;
- luottolaitossektorin kytkeytyneisyys Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja muiden maiden rahoitusjärjestelmien riskeihin;
- luottolaitossektorin koko ja keskittyneisyys luottolaitosten taseiden suuruudella mitattuna sekä keskittyneisyys luotonannossa ja vähittäistalletusten vastaanottamisessa;
- luottolaitossektorin merkitys rahoituksen välityksessä kotimaiselle yksityiselle sektorille;
- luottolaitosten suurimpien asiakasryhmien velkaantuneisuus;
- rahoitusjärjestelmän vakavien häiriöiden todennäköisyyttä vähentävät toimenpiteet ja seikat.

Valtiovarainministeriön asetuksessa (19.5.2021/409) luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta on määritelty mittarit, joiden perusteella lisäpääomavaatimus asetetaan sekä lisäpääomavaatimusta koskevasta päätöksestä annettavat tiedot.

Perustelut asettamiselle – Finanssivalvonnan johtokunta päätti 29.3.2023 asettaa järjestelmäriskipuskurivaatimuksen 1,0 prosentin suuruisena luottolaitoksille. Järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskeva päätös tuli voimaan 12 kuukauden siirtymäajan jälkeen 1.4.2024. Luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4a § 2 momentin mukaan Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakausviraston kanssa vähintään joka toinen vuosi arvioitava, onko tarpeen asettaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisä-

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

pääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiasta on tehtävä kuuden kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä.

Suomen luottolaitossektoriin liittyy useita merkittäviä rakenteellisia haavoittuvuuksia, joiden vuoksi sektorin ongelma- ja kriisitilanteet voivat muodostua tavanomaista vakavammiksi ja uhata siten koko rahoitusjärjestelmän vakautta. Näiden uhkien muodostamat riskit edellyttävät luottolaitossektorin riittävää pääomitusta, mikä muodostaa keskeisen perusteen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamiselle nollaa prosenttia suuremmaksi.

Valtiovarainministeriön asetuksessa säädettyjen, luottolaitoslain mukaisten riskitekijöiden määrällisessä arvioinnissa käytettävien riskimittareiden päivitetty arvot osoittavat, että Suomen luottolaitossektori on edelleen rakenteellisesti haavoittuvampi kuin EU-maiden luottolaitossektorit keskimäärin. Luottolaitossektori on rakenteellisesti haavoittuva erityisesti

- (i) suuren kokonsa,
- (ii) maiden rajat ylittävän kytkeytyneisyytensä (luottolaitossektorin rahoitusvajeella mitattu Suomen luottolaitossektorin tiivis kytkeytyneisyys ulkomaisiin pankki- ja rahoitusjärjestelmiin),
- (iii) asunto- ja kiinteistöluotonantoon liittyvien suurten riskikeskittymiensä (luottolaitossektorin riskikeskittymät asuntoluotonannossa sekä luotonannossa rakennus- ja kiinteistösijoitusalan yrityksille) ja
- (iv) keskeisistä asiakasryhmistään erityisesti kotitalouksien runsaan velkaantumisen (kotitaloussektorin suuri velkaantuneisuus suhteessa kotitalouksien käytettävissä oleviin tuloihin) vuoksi.

Lisäksi (v) luottolaitossektorin merkitys yksityiselle sektorille myönnetyssä luotonannossa on suuri niin Suomessa kuin vertailumaissakin. Kymmenestä riskimittarista seitsemän mittarin arvo on Suomessa suurempi kuin EU-vertailumaajoukon mediaani (taulukko 1). Viiden mittarin arvo ylittää tällä hetkellä kotimaisen historiallisen keskiarvon.

Riskitekijöiden ja niitä kuvaavien mittareiden muutokset osoittavat, että Suomen luottolaitossektorin rakenteelliseen haavoittuvuuteen liittyvät järjestelmäriskit eivät ole merkittävästi muuttuneet verrattuna vuoteen 2023, jolloin järjestelmäriskipuskurivaatimuksen soveltamisesta edellisen kerran päätettiin. Riskimittareiden aikasarjat on esitetty tämän päätöksen liitemuistiossa.

Rakenteellista haavoittuvuutta lisäävät erityisesti seuraavat riskitekijät:

- luottolaitossektorin suuri koko kasvattaa pankkikriisien tai muiden vakavien rahoitusjärjestelmän häiriöiden kustannuksia reaalityaloudelle ja julkiselle taloudelle ja lisää siten järjestelmäriskiä ja ongelmatilanteilta suoautumisen tarvetta pääomapuskureilla.
- luottolaitossektorin kytkeytyneisyys ulkomaisiin rahoitusjärjestelmiin liittyy osin siihen, että luottolaitokset kattavat suuret rahoitusvajeensa pääosin hankkimalla velkamuotoista rahoitusta kansainvälisiltä rahoitusmarkkinoilta. Kriisitilanteissa ja vakavissa ongelmatilanteissa markkinarahoitus tyypillisesti ehtyy nopeammin kuin talletukset, mikä lisää järjestelmäriskiä. Luottolaitossektorin vahva vakavaraisuus pienentää markkinavarainhankinnan ehtymisen riskiä.
- luottolaitossektorin asunto- ja kiinteistöluotonantoon liittyvät suuret riskikeskittymät altistavat luottolaitokset asuntoluotonantoon sekä rakennus- ja kiinteistöalan yrityksille myönnettyihin luottoihin liittyville luottotappioriskeille sekä kasvattavat siten järjestelmäriskiä. Asuntomarkkinoiden ja asuntoluotonannon voimakkaat vaihtelut ovat olleet useiden finanssikriisien taustalla. Asunto-markkinoiden voimakkaat laskusuhdanteet ovat useissa kriisitilanteissa aiheuttaneet pankeille suuria luottotappioita rakennus- ja kiinteistöalan yrityksille myönnettyistä luotoista. Suuret altistumat näille yrityksille voivat siten vakavissa ongelmatilanteissa heikentää merkittävästi luottolaitosten vakavaraisuutta ja luotonantokykyä.
- Kotitalouksien runsas velkaantuneisuus altistaa luottolaitokset suurille suorille ja epäsuorille, muiden luotonottajasektorien kautta aiheutuille luottotappioriskeille kriisitilanteissa ja muissa vakavissa ongelmatilanteissa sekä kasvattaa siten järjestelmäriskiä pankkikriisien todennäköisyyden ja vaikutusten kasvun kautta.

Taulukko 1.
Rakennemittarien Suomen havaintojen vertailu muiden EU-maiden mediaaniin ja Suomen havaintojen keskiarvoon

Mittari	Vertailumaiden mediaani	Suomen havaintojen keskiarvo
1. Kotimaisille kotitalouksille myönnettyjen asuntolainojen osuus luottolaitossektorin yksityiselle sektorille myöntämistä lainoista	Ylittää	Ei ylitä
2. Luottolaitosten saamiset rakennus- ja kiinteistösijoitusalan yrityksiltä suhteessa luottolaitosten kaikkiin saamisiin	Ylittää	Ylittää
3. Luottolaitosten kotimaiset valtiolainasaamiset suhteessa luottolaitosten kaikkiin saamisiin	Ei ylitä	Ei ylitä
4. Kotimaisten rahalaitosten omistuosuus kotimaisten luottolaitosten liikkeeseen laskemista velkakirjalainoista	Ei ylitä	Ei ylitä
5. Luottolaitossektorin rahoitusvaje	Ylittää	Ei ylitä
6. Ulkomaisten pankkien tytäryhtiöiden ja sivuliikkeiden yhteenlaskettu tase suhteessa bruttokansantuotteeseen	Ei ylitä	Ei ylitä
7. Luottolaitossektorin tase suhteessa nimelliseen bruttokansantuotteeseen	Ylittää	Ylittää
8. Kotimaisten luottolaitosten kotitalouksille ja yrityksille myöntämien lainojen suhde kotitalouksien ja yritysten kaikkiin velkoihin	Ylittää	Ylittää
9. Kotitalouksien velkojen suhde kotitalouksien käytettävissä oleviin tuloihin	Ylittää	Ylittää
10. Yritysten velkaantuneisuus suhteessa bruttokansantuotteeseen	Ylittää	Ylittää

Perustuu 21.2.2025 käytettävissä olleisiin tietoihin.

Lähde: Euroopan keskuspankki.

Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan järjestelmäriskipuskurivaatimuksella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Suomen luottolaitossektori on merkittävä osa Pohjoismaiden rahoitusjärjestelmää. Pohjoismaiset taloudet ja rahoitusjärjestelmät ovat monin tavoin kytkeytyneitä toisiinsa ja sijoittajat tarkastelevat maita usein yhtenä maantieteellisenä alueena. Pohjoismaisissa rahoitusjärjestelmissä on myös samankaltaisia rakenteellisia haavoittuvuuksia. Tästä syystä Suomessa asetettuja vaatimuksia ja niiden vaikutuksia tulisi vertailla ja arvioida ennen kaikkea suhteessa muihin Pohjoismaihin.

Finanssivalvonta on vertaillut osana päätöksen valmistelua eurooppalaisten maiden ja niiden suurimpien pankkien pääomavaatimuksia. Vertailussa on tarkasteltu myös pankkien ja pankkisektorien välisiä riskipainoeroja ja niiden vaikutuksia euromääräisiin vaatimuksiin. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten tasoissa Euroopassa on jossakin määrin alueellisia eroja, joita selittävät eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten riskiarvioiden ja rahoitusjärjestelmille ominaisten rakenteellisten ominaisuuksien ja haavoittuvuuksien erot. Suomen pankki-

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

sektoria koskevissa vaatimuksissa ei havaittu merkittäviä eroja keskeisimpien verrokkimaiden vaatimuksiin. Suomalaispankkien makrovakauspuskurivaatimukset ovat korkeampia kuin Euroopassa keskimäärin, mitä puoltavat keskimääräistä korkeammiksi arvioidut järjestelmäriskit.

Kokonaisuudessaan suunnitellulla järjestelmäriskipuskurivaatimuksella olisi Finanssivalvonnan arvion mukaan vähäisiä vaikutuksia sisämarkkinoiden toimintaan tasapuolisten toimintaedellytysten sekä luottolaitosten (suhteellisen) luotonmyöntökyvyn näkökulmasta. Arviossa on huomioitu myös rajat ylittävät vaikutukset Suomen kansalliseen rahoitusjärjestelmään (inward spillovers) sekä rajat ylittävät vaikutukset toisiin jäsenvaltioihin (outward spillovers).

Olemassa olevista makrovakaussäätövälineistä lainanottajiin sovellettavat välineet (enimmäisluototussuhde) vaikuttavat ensisijaisesti uusiin sopimuksiin (uuteen lainanantoon) eivätkä näin ollen ehkäise tai rajoita rakenteellisia riskejä. Lisäpääomavaatimuksista muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia (O-SII) koskevalla lisäpääomavaatimuksella katetaan ensisijaisesti riskejä, joita yksittäisen luottolaitoksen sääntelyssä tarkemmin määritellystä systeemisestä merkittävydestä aiheutuu rahoitusjärjestelmälle. Järjestelmäriskipuskurivaatimuksella katetaan ensisijaisesti riskejä, joita rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuksista aiheutuu yksittäisille luottolaitoksille.

Muuttuva lisäpääomavaatimus on tarkoitettu yksityiselle sektorille myönnetyn luotonannon voimakkaasta kasvusta ja sen seurausvaikutuksista aiheutuvien suhdannesidonnaisten järjestelmäriskien lievittämiseen, eikä se siten sovellu pankkijärjestelmän tyypillisesti pitkäaikaisista rakenteellisista haavoittuvuuksista aiheutuvien järjestelmäriskien rajoittamiseen.

Enimmäisluototussuhde, EU:n vakavaraisuusasetuksen artiklan 458 mukaiset asuntoluottojen riskipainolattiat sekä vakavaraisuusasetukseen sisältyvät toimenpiteet asuntoluottojen riskipainojen kasvattamiseksi kohdistuvat ainoastaan luottolaitosten asuntoluotonantoon eivätkä siten riittävästi kata Suomen luottolaitossektorin suuresta koosta, kansainvälisesti kytkeytyneisyydestä, keskeisten asiakasryhmien velkaantuneisuudesta ja luottolaitossektorin suuresta merkityksestä aiheutuvaa lisäpääomatarvetta.

Finanssivalvonnan ja Euroopan keskuspankin (EKP) käytettävissä olevilla valvonnallisilla toimenpiteillä voidaan asettaa luottolaitoksille vaatimuksia muun muassa niiden laitospohtaisen riskien kattamiseksi ja toimintaan liittyvien puutteiden korjaamiseksi (ns. Pilari 2 -vaatimus), mutta ne eivät ole tarkoitettuja rahoitusvakaudellisten järjestelmäriskien rajoittamiseen.

Varsinaisten pääomavaatimusten lisäksi luottolaitoksille voidaan asettaa Pilari 2 -pääomaohjeistus (Pillar 2 Guidance). Pääomaohjeistus on luottolaitospohtainen suositus pääomavaatimukset ylittävien pääomien määrästä,

jonka on tarkoitus suojata tappioilta häiriötilanteessa luottolaitoksen riskiprofiili huomioiden. Toisin kuin Pilari 2 -vaatimus ja makrovakauspuskurivaatimukset, Pilari 2 -ohjeistus ei ole suoraan luottolaitoksia velvoittava pääomavaatimus. Luottolaitoskohtaisiin riskeihin perustuva ja ei-sitova Pilari 2 -pääomaohjeistus ei ole tarkoitettu järjestelmäriskien ehkäisemiseen.¹

Perusteet järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamiseksi pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostaman riskin rajaamiseksi ovat siten olemassa. Riski saattaisi uhata kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta. Lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan, koska lisäpääomavaatimusta sovelletaan Suomessa rekisteröityihin luottolaitoksiin ja vastaavaa lisäpääomavaatimusta asettaneiden muiden maiden osalta vaatimuksista huomioidaan vain korkeampi. Kyseisiä riskejä ei ole myöskään katettu muilla lisäpääomavaatimuksilla. Stressitestilaskelmien ja tutkimuskirjallisuuden perusteella on määritelty makrovaakaalisäpääomavaatimusten kokonaistarve, josta osan kattaa järjestelmäriskipuskurivaatimus (ks. tarkemmin alla).

Vaatimuksen kohdentaminen – Luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4c § 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voi määrätä järjestelmäriskipuskurivaatimuksen kokonaisriskin ja yhden tai useamman riskikeskittymän taikka niiden yhdistelmän perusteella (nk. sektorikohtainen järjestelmäriskipuskurivaatimus).

Järjestelmäriskipuskurivaatimus on Suomessa aiemmin kohdistettu luottolaitosten kaikkiin vastuisiin, eikä näin ollen ole rajattu koskemaan vain luottolaitosten kansallisia tase-eriä. Toimialan edustajat ovat nähneet vaatimuksen ulottamisen kaikkiin tase-eriin ongelmalliseksi, sillä makrovakaustausten asettaminen pankkiryhmien tasolla kansallisten markkinoiden tason sijasta johtaa toimialan näkemyksen mukaan päällekkäisyyksiin muissa maissa asetettujen vaatimusten kanssa. Samoin nähdään, että kansallisilla viranomaisilla olisi paras ymmärrys kunkin maan makrovakausriskeistä ja asianmukaisista välineistä niiden kattamiseksi.

Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen riskimittareista osalla mitataan suomalaisten luottolaitosten Suomessa tapahtuvaa toimintaa tai suomalaisten talousyksiköiden velkaantuneisuutta. Siten järjestelmäriskipuskurivaatimuksen kohdistamisen vain kotimaisiin vastuisiin olisi toimialan näkemyksen mukaan linjassa riskimittareiden kohdistumisen kanssa. Lisäksi toimiala on

¹ Pilari 2 -ohjeistus on epäsuorasti huomioitu järjestelmäriskipuskurivaatimuksen mitoituksessa ottamalla huomioon Pilari 2 -ohjeistuksen vaikutus pankkien vakavaraisuusvaatimukset ylittäviin omiin varoihin ja pääomatavoitteisiin luottolaitossektorin makrovakauspuskurivaatimusten kokonaistarvetta arvioitaessa (ks. jäljempänä järjestelmäriskipuskurivaatimuksen mitoituksesta).

katsonut, että koko taseeseen kohdistuvien makrovakaustavallisuuden asettamisessa ei oteta huomioon kansainvälisestä toiminnasta johtuvaa riskien hajautushyötyä vaatimusta madaltavana perusteena, vaan pelkästään järjestelmäriskiä lisäävänä tekijänä.

Toisaalta monet järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen keskeisistä perusteista, kuten luottolaitossektorin koko, kytkeytyneisyys ja riskikeskittymät, liittyvät luottolaitosten maiden rajat ylittävään toimintaan, eivätkä pelkästään pankkien toimintaan Suomessa. Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen kohdistaminen vain kotimaisiin vastuisiin jättäisi kattamatta suuren osan rakenteellisia järjestelmäriskejä. Kotimaiseen luotonantoon kohdistuvan järjestelmäriskipuskurivaatimuksen käyttöönotto pienentäisi pankkisektorin pääomavaatimuksia arviolta noin 0,5 %-yks. riskipainotetuista eristä, jolloin vaatimus myöskään ei kattaisi suomalaisten luottolaitosten ulkomaiseen luotonantoon liittyviä rakenteellisia järjestelmäriskejä.

Vaihtoehtoisesti kotimaisiin vastuisiin kohdistettava järjestelmäriskipuskurivaatimus olisi asetettava suureksi (yli 2 %), jos tavoitteena on saavuttaa yhtä suuret euromääräiset makrovakaustavallisuudet kuin nykyisellä 1 prosentin suuruisella koko taseeseen kohdistuvalla järjestelmäriskipuskurivaatimuksella. Kotimaisen luotonannon järjestelmäriskipuskurivaatimuksen kaksinkertaistaminen makrovakaustavallisuustavoitellun kokonaistason saavuttamiseksi, jos kotimaiseen luotonantoon liittyvissä rakenteellisissa haavoittuvuuksissa ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia, ei ole tarkoituksenmukaista. Toimenpide voisi myös luoda vääristäviä kannustimia haitallisine sivuvaikutuksineen ja kohdistuisi suhteellisesti voimakkaammin kotimaassa toimiviin, tyypillisesti pieniin luottolaitoksiin, kuin suurempiin, monissa maissa toimiviin luottolaitoksiin.

Rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuksia ja luottotappioiden historiallista kehitystä koskevien arvioiden perusteella on nähtävissä, että kotitalouksien ja yritysten velkaantuneisuuden merkittävimmät vaikutukset voivat kanavoitua epäsuorasti kulutusvaikutusten kautta myös muihin luottolaitosten vastuisiin sekä niihin kohdistuviin tappioihin. Näin ollen kokonaisriskiin pohjautuva yleinen järjestelmäriskipuskurivaatimus verrattuna suppeampaan sektorikohtaiseen vaatimukseen on perusteltu myös kotitalouksien ja yritysten velkaantumisen kasvattamien haavoittuvuuksien kannalta.

Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen taso – Suomalaisille luottolaitoksille asetetun yleisen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen mitoitus perustuu arvioon Suomen pankkisektorin makrovakaustavallisuustavoitellun kokonaistason. Sääntelyyn ja puskureita koskeviin EU-tason ohjeisiin kirjautut erityiset vaatimukset ja suositukset asettavat tietyt reunaehdot puskurivaatimusten tavoitetasojen määrittämiseen. Sääntelyn asettamien reunaehtojen puitteissa puskurivaatimusten kokonaistason on arvioitu ensisijaisesti (i) Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan stressitestilaskelmien sekä (ii) tutkimuskirjallisuuden ja (iii) kansainvälisten viranomaisten arvioiden pohjalta.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

Puskurivaatimusten arvioitu kokonaistaso kuvaa, kuinka paljon pankkisektorilla pitäisi olla pääomia, jotta se pystyisi kattamaan talouden tai rahoitusjärjestelmän vakavan häiriön aiheuttamat tappiot niin, että se säilyttäisi tappioiden kattamisen jälkeenkin toimintaedellytyksensä ja pystyisi jatkamaan reaalityalouden luotottamista.

Puskureita asetettaessa tulee EU:n luottolaitosdirektiivin ja kansallisen luottolaitostoiminnasta annetun lain nojalla myös arvioida, minkälaisia mahdollisia kielteisiä vaikutuksia puskureilla voi olla EU:n sisämarkkinoiden toimintaan. Tämän vuoksi makrovakauspuskurien tasoja on vertailtu muissa maissa sovellettuihin puskurivaatimuksiin. Vertailua on tehty etenkin niihin maihin, joiden rahoitusjärjestelmät ovat järjestelmäriskeiltään samankaltaisia. Vertailussa ei ole ilmennyt, että järjestelmäriskipuskurivaatimuksella tai muilla makrovakaussvähineillä olisi kielteisiä vaikutuksia EU:n sisämarkkinoiden toimintaan (ks. tarkemmin osio ”Perustelut asettamiselle”).

Stressitesteihin perustuvan arvion lähtökohtana ovat Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin vuonna 2022 ja 2024 toteuttamien stressitestilaskelmien mukaiset arviot Suomen luottolaitossektorin vakavaraisuuden heikentymisestä talouden ja rahoitusjärjestelmän vakavassa häiriötilanteessa. Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan vuoden 2022 stressitestilaskelmien mukaiset tappiot aiheutuvat Suomen luottolaitossektorin ulkopuolisista shokeista, joiden vaikutuksia luottolaitossektorin rakenteelliset haavoittuvuudet voimistavat². Koska Suomen rahoitusjärjestelmän rakenteelliset haavoittuvuudet eivät ole merkittävästi vuodesta 2022 muuttuneet, on testin tulosten soveltaminen puskuritarpeiden arvioinnissa edelleen tarkoituksenmukaista. Vuoden 2024 stressitestilaskelmien skenaariossa ei erikseen huomioitu rakenteellisten haavoittuvuuksien vaikutuksia, mutta stressitestin lähtötilanne oli selvästi vuoden 2022 testiä heikompi, mikä johti vuoden 2022 stressitestiä suurempaan arvioituun vakavaraisuusheikennykseen Suomen luottolaitossektorilla.³ Jos vuoden 2024 testissä olisi huomioitu pohjoismaisten rahoitusjärjestelmien rakenteellisten haavoittuvuuksien shokkeja välittävät ja voimistavat vaikutukset, olisi skenaario ollut vielä vakavampi ja arvioitu vakavaraisuusvaikutus todennäköisesti suurempi. Tästä syystä myös vuoden 2024 stressitestitulokset on perusteltua ottaa huomioon puskurivaatimusten riittävää kokonaistasoa arvioitaessa.

Vuosien 2022 tai 2024 stressitesteissä ei arvioitu, kuinka suuria tappioita yksittäisten suomalaisten luottolaitosten mahdolliset ongelmat tai häiriötilanteet voisivat aiheuttaa järjestelmälle. Vakavassa rahoitusmarkkinakriisissä luottolaitossektori voisi kokea samanaikaisesti sekä rahoitusjärjestelmän ulkopuolelta tulevan shokin kielteiset vaikutukset että yksittäisten systemisesti merkittävien luottolaitosten ongelmista aiheutuvat riskit. Tämän

² Ks. tarkemmin [Suuret rakenteelliset riskit edellyttävät pankeilta puskureita pahan päivän varalle – Euro ja talous](#) ja [Finanssivalvonnan johtokunnan päätös makrovakaussvähineiden soveltamisesta 29.3.2023](#)

³ Ks. tarkemmin [Suomen pankkisektori kestäisi ennustettua rajummankin taantumaa – Euro ja talous](#)

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

vuoksi makrovakauspuskurivaatimusten kokonaistasoa arvioitaessa on huomioitava sekä stressitestien mukaiset tappiot että yksittäisten systeemisesti merkittävien luottoluottolaisten aiheuttamat riskit, joilta suojaudutaan O-SII-puskurivaatimuksilla. Käytännössä riittävää kokonaistasoa arvioitaessa stressitestien mukaiseen vakavaraisuussuhteiden arvioituun heikentymiseen lisätään suomalaisten luottolaitosten O-SII-puskurivaatimusten keskimääräinen taso (2,0 %).

Stressitestilaskelmiin nojautuvaan makrovakauspuskurien riittävän kokonaistason määrittämiseen liittyy myös useita oletuksia, jotka sekä ali- että yliarvioivat todellisia puskuritarpeita. Ensinnäkin stressitesteihin perustuvan puskuritarpeiden määrittämisen lähtökohtana on, että luottolaitokset pystyisivät stressitestin mukaisten tappioiden kattamisen jälkeenkin jatkamaan reaalityn luotottamista. Näin ollen luottolaitoksille tulisi tappioiden kattamisen jälkeen jäädä myös vakavaraisuusvaatimukset ylittäviä omia varoja, jotta luottolaitokset voisivat rahoittaa taloutta ilman vaaraa sitovien minimipääomavaateiden rikkoutumisesta. Todellinen puskuritarve olisi näin ollen stressitestien osoittamaa suurempi. Muiden kuin riskiperusteisten pääoma- ja MREL-vaatimusten⁴ huomiointi kasvattaa myös puskuritarpeita, sillä nämä vaatimukset voivat osittain rajoittaa makrovakauspuskurien tai niiden alentamisesta vapautuvien pääomien tosiasiallista käytettävyyttä.⁵

Stressitestilaskelmiin pohjautuva puskurivaatimusten mitoitus perustuu toisaalta oletukseen, että luottolaitokset eivät pidä lainkaan vakavaraisuusvaatimukset ylittäviä vapaaehtoisia pääomapuskureita. Muun muassa makrovakauspuskurien alittamisesta seuraavien voitonjakorajoitteiden ja yleisen markkinastigman välttämiseksi luottolaitokset kuitenkin pitävät pääomavaatimusten edellyttämien puskurien lisäksi myös omia ylimääräisiä pääomapuskureita, jotka osaltaan vahvistavat luottolaitosten tappionkantokykyä ja alentavat näin tarvittavien makrovakauspuskurien määrää. Laskelmissa tämän omien varojen ylijäämän suuruudeksi on oletettu 2 prosenttia riskipainotetuista eristä, mikä vastaa suomalaisten luottolaitosten laitokohtaisiin mikrovalvonnan stressitesteihin perustuvan Pilari 2 -pääomaohjeistuksen keskimääräistä tasoa lisättynä yhdellä prosenttiyksiköllä.⁶ Stressitestilaskelmia on myös täydennetty niin, että luottolaitosten on oletettu

⁴ Vähimmäisomavaraisuusastevaatimus (leverage ratio) sekä omavaraisuusasteen laskennassa käytettäviin riskipainottamattomiin saamisiin perustuvat omien varojen ja vähentämiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimukset (minimum requirement on own funds and eligible liabilities, MREL) ja niitä täydentävät subordinaatiovaatimukset.

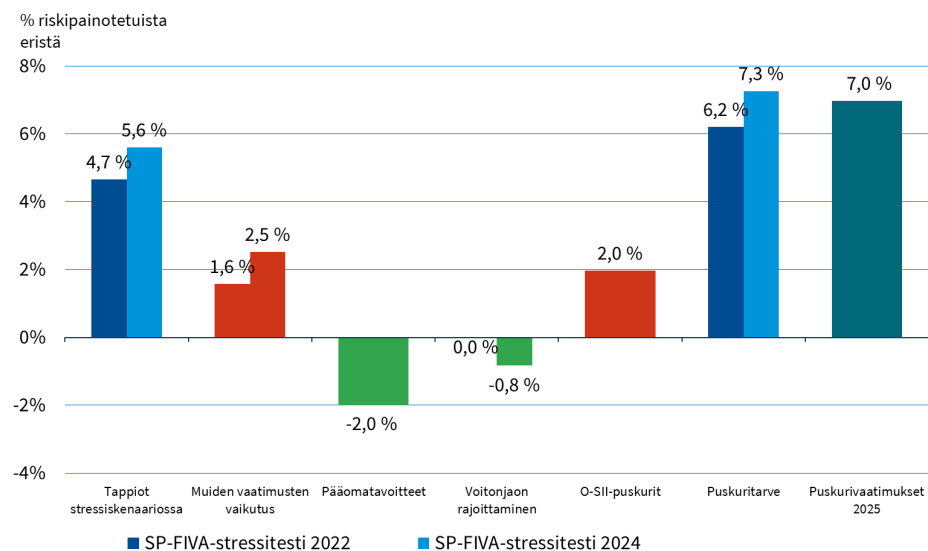
⁵ Tämä vaikutus aiheutuu siitä, että luottolaitokset voivat nykyäänäntelyn mukaan käyttää puskurivaatimusten täyttämiseen varattavia pääomia samanaikaisesti myös ei-riskiperusteisten minimivaatimusten täyttämiseen. Ks. tarkemmin esim. ESRB (2021) [Report of the Analytical Task Force on the overlap between capital buffers and minimum requirements](#) ja Leitner, Dvořák, Giammaria & Zsámboki (2023) [How Usable are Capital Buffers?](#) ECB Occasional Paper No. 2023/329.

⁶ Oletusta voidaan pitää konservatiivisena, sillä vuoden 2024 lopussa pankkisektorilla oli riskiperusteiset pääoma-vaatimukset ylittäviä omia varoja keskimäärin 4,8 % riskipainotetuista eristä.

pidättäytyvän voitonjaosta stressitestiperiodin niinä vuosina, jolloin luottolaitoksen tulos olisi voitollinen, mutta omat varat alittaisivat vakavaraisuusvaatimuksen voitonjako huomioiden. Tämä pienentää myös osaltaan stressitestien mukaista vakavaraisuusheikennystä ja näin arvioitua kokonaispuskuritarvetta.

Stressitestilaskelmien tulosten, O-SII-puskurivaatimusten, puskurivaatimusten käytettävyyttä rajoittavien muiden vaatimusten vaikutusten, luottolaitosten pääomatavoitteiden sekä voitonjaon oletetun rajoittamisen vaikutusten perusteella Suomen luottolaitossektorin makrovakauspuskurivaatimusten riittävän kokonaismäärän arvioidaan olevan 6,2–7,3 % riskipainotettujen erien kokonaismäärästä (Kuvio 1).

Kuvio 1. Stressitestilaskelmiin pohjautuva arvio Suomen luottolaitossektorin makrovakauspuskurivaatimusten tarpeesta

Lähde: Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin laskelmat

Makrovakauspuskurivaatimusten kokonaistasoa on arvioitu myös tutkimuskirjallisuuden ja kansainvälisten viranomaisten arvioiden pohjalta. Vuoden 2023 järjestelmäriskipuskurin asettamista koskevan makrovakauspäätöksen liitteessä⁷ esitetty arvio optimaalisesta makrovakauspuskureiden tasosta tutkimuskirjallisuuden ja kansainvälisten viranomaisten arvioiden valossa on edelleen ajantasainen. Kokonaisuudessaan tutkimuskirjallisuudesta johdetut keskimääräiset makrovakauspuskuritarpeet ovat suhteellisen lähellä stressitestilaskelmiin pohjautuvaa arviota puskuritarpeista ja asettuvat lähemmäs stressitestilaskelmien mukaisen puskuritarpeiden vaihteluvälin ylärajaa. Tutkimuskirjallisuuden mukaisten puskuritarpeiden mediaani on

⁷ Liite [Finanssivalvonnan johtokunnan 29.3.2023 tekemään päätökseen: Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen määrittämisen perusteet, perusteita koskevien mittareiden arvot sekä päätöksestä annettavat tiedot](#)

7,4 % ja keskiarvo noin 7,7 %, jos jätetään arvioiden ääriarvot (suurin ja pienin) huomioimatta.⁸

Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin stressitesti- ja muihin laskelmiin sekä tutkimuskirjallisuuteen perustuvan kokonaisarvion valossa Suomen luottolaitossektorin makrovakauspuskurivaatimusten riittäväksi arvioitu kokonaistaso on pysynyt jokseenkin ennallaan (6-7 prosenttia riskipainotetuista eristä). Tarkentuneet arviot viittaavat siihen, että riittävä kokonaistaso on lähempänä 7 prosenttia kuin 6 prosenttia. Suomalaisten luottolaitosten yhteenlasketut makrovakauspuskurit olivat vuoden 2025 alussa arviolta 7,0 %. Kokonaistasoa koskeva arvio kuvaa luottolaitossektorin keskimääräisiä puskuritarpeita eikä yksittäisten luottolaitosten pääomatarpeita, joihin vaikuttavat myös yksittäisiä vaatimuksia koskevat sääntelyvaatimukset ja asettamisperiaatteet sekä luottolaitoskohtaiset ominaispiirteet. Lisäksi arvio kuvaa puskurivaatimusten tarvetta ns. keskimääräisessä suhdanneriskiymäristössä, jossa suhdanneluonteiset haavoittuvuudet ovat neutraalilla tasolla. Suhdanneluonteisten tai muiden vakausuhkien kasvaessa on perusteltua soveltaa korkeampia puskurivaatimuksia.

Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen suuntaa antava ohjearvo voidaan määrittää vähentämällä makrovakauspuskurivaatimusten riittäväksi arvioidusta kokonaistasosta muut asetetut tai ennakoidut makrovakauspuskurivaatimukset⁹. Näin ollen järjestelmäriskipuskurilla katetaan vain se osa järjestelmäriskeistä, jota muut lisäpääomavaatimukset eivät kata. Tällä tavoin laskettuna järjestelmäriskipuskurivaatimus tulisi asettaa noin 1 prosentin tasolle Suomen luottolaitossektorin riittävän riskinkestävyyden varmistamiseksi (Taulukko 2).¹⁰

⁸ Eri tutkimuspapereiden tuloksia vertailtaessa on huomioitava, että ne perustuvat osittain erilaisiin sääntelykehikoihin, menetelmiin ja oletuksiin, minkä vuoksi tulokset eivät välttämättä ole suoraan vertailukelpoisia keskenään. Tarkastelluista tutkimuspapereista ainoastaan Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) tammikuussa 2023 julkaisussa, Suomen rahoitussektoria koskevassa arviossa (Financial Sector Assessment Program) on arvioitumakrovakauspuskurien riittävää tasoa Suomessa. IMF:n arvio (7,4 %) on hyvin lähellä Finanssivalvonnan ja Suomen pankin omia, stressitesteihin ja muihin laskelmiin perustuvia arvioita.

⁹ Kiinteä lisäpääomavaatimus (2,5 %), muissa Pohjoismaissa asetettujen muuttuvien lisäpääomavaatimusten vaikutus luottolaitoskohtaisiin muuttuviin lisäpääomavaatimuksiin (1,1 %), O-SII-lisäpääomavaatimukset (2,0 %) sekä suomalaisten luottolaitosten norjalaisiin vastuisiin ja tiettyihin tanskalaisiin vastuisiin sovellettavat järjestelmäriskipuskurivaatimukset (yhteensä noin 0,4 %).

¹⁰ Norjan järjestelmäriskipuskurin soveltaminen esitetyllä tavalla ja nykyisestä poiketen täysimääräisesti suomalaisten luottolaitosten norjalaisiin saamisiin kasvattaisi ulkomaisten järjestelmäriskipuskurivaatimusten keskimääräistä vaikutusta noin 0,1 prosenttiyksiköllä, jolloin kotimaisen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen ohjearvoksi tulisi 0,9%.

Taulukko 2. Järjestelmäriskipuskurivaatimusten ohjearvon määrittäminen

Pääomavaatimus	Mitoitus (% riskipainotetuista eristä)
(1) Riittäväksi arvioitu makrovakaustavaintusten koon taso	Noin 7
(2) Kiinteä lisäpääomavaatimus	2,5
(3) O-SII-lisäpääomavaatimukset (keskimäärin)	2,0
(4) Laitoskohtaiset muuttuvat lisäpääomavaatimukset (keskimäärin)	1,1
(5) Norjan ja Tanskan järjestelmäriskipuskurivaatimukset (vaikutus suomalaispankkeihin keskimäärin)	0,4
(6) Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen ohjearvo ((6)= (1)-(2)-(3)-(4)-(5))	Noin 1

Tarkentuneet puskurivaatimusten riittävää kokonaistason koskevat arviot huomioiden suomalaisten luottolaitosten tämänhetkistä puskurivaatimusten kokonaismäärää (noin 7,0 % riskipainotetuista eristä) voidaan pitää riittävänä rahoitusjärjestelmän riskinkestävyyden varmistamiseksi. Tämä arvio puoltaa myös järjestelmäriskipuskurivaatimuksen säilyttämistä nykyisellä 1,0 prosentin tasolla, jos muut vaatimukset eivät olennaisesti muutu.

Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen vaikutukset - Finanssivalvonta on arvioinut yhden prosentin suuruisen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen sekä muiden tiedossa olevien pääomavaatimusten muutosten mahdollisia suoria vaikutuksia suomalaisten luottolaitosten luotonantokykyyn analysoimalla, miten vaatimukset vaikuttavat luottolaitosten vakavaraisuusvaatimukset ylittävien omien varojen määrään. Tämä ylijäämä kuvaa, missä määrin luottolaitokset voivat kattaa tappioita, kasvattaa luotonantoon ja riskinottoon sekä jakaa voittoja ennen makrovakaustavaintusten alittamista.

Kaikki suomalaiset luottolaitokset täyttävät tällä hetkellä niille asetetut lisäpääomavaatimukset (ml. järjestelmäriskipuskurivaatimus). Finanssivalvonnan vuonna 2023 tekemän järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevan päätöksen jälkeen Suomen luottolaitossektorin kannattavuus on säilynyt hyvänä, mikä on tukenut sektorin pääomien kerryttämiskykyä. Luottolaitossektorin vakavaraisuussuhdeluvut ovat säilyneet vahvoina ja hieman eurooppalaista keskitasoa korkeampina. Luottolaitosten pääomatasot ylittävät tällä hetkellä selvästi laitoksille asetettuja pääomavaatimuksia. Vuoden 2024 lopussa Suomen luottolaitossektorilla oli ylimääräisiä omia varoja riskipainotettuihin pääomavaatimuksiin nähden noin 4,8 prosenttiyksikköä yli riskipainotettujen kokonaisvaatimusten. Jos lisäksi omavaraisuusaste- ja MREL-vaatimukset otetaan huomioon, omien varojen sektoritasoinen ylijäämä suhteessa sitovimpiin pääomavaatimuksiin oli 4,5 prosenttiyksikköä.

Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin asiantuntijoiden arvion perusteella suomalaisten luottolaitosten omien varojen ylijäämän ja siten luotonmyöntökyvyn ennakoita pysyvän vahvana tilanteessa, jossa järjestelmäriskipuskurivaatimus säilyy nykyisellä tasollaan ja jossa Suomen ja muiden Pohjoismaiden taloudet kehittyvät viimeaikaisten talousennusteiden mukaisesti. Finanssivalvonta kuitenkin huomioi, että talouden ja toimintaympäristön kehitykseen liittyy alasuuntaisia riskejä, joiden realisoituminen voisi merkittävästi vaikuttaa luottolaitosten pääomien kerryttämiskykyyn, vakavaraisuuteen ja siten myös luotonantokykyyn.

Järjestelmäriskipuskurivaatimuksella ei arvioida myöskään olevan olennaisia epäsuoria vaikutuksia luottojen saatavuuteen tai niiden hinnoitteluun eikä näin ollen myöskään talouskasvuun Suomessa. Tätä johtopäätöstä tukevat aiemmat arviolaskelmat pääomavaatimusten kasvun kokonaistaloudellisista vaikutuksista¹¹ sekä kokemukset aiemmista, huomattavasti enemmän pankkien pääomavaatimukseen vaikuttaneista sääntelymuutoksista tai päätöksistä. Pääomavaatimusten ja luotonannon välillä ei vallitse suoraa syy-yhteyttä, vaan luotonantoon ja sen hinnoitteluun vaikuttavat pääomavaatimusten ja laskennallisten pääomakustannusten ohella monet muutkin seikat.

Järjestelmäriskipuskurin arvioidaan toisaalta vahvistavan Suomen luottolaitossektorin sietokykyä talouden tai rahoitusmarkkinoiden vakavien häiriötilanteiden varalle. Luottolaitossektorin vahvan vakavaraisuuden on tutkimuskirjallisuuden perusteella havaittu pienentävän talouden vakavien taantumien sekä pankkikriisien riskejä. Myös pankkikriiseistä toipuminen nopeutuu ja taantumien yhteiskunnalliset kustannukset jäävät huomattavasti pienemmiksi, jos luottolaitossektori on vakavarainen kriisin puhjetessa.

Arvio luottolaitoksen vakavaraisuuslaskennassaan käyttämän menetelmän vaikutuksista pääomavaateeseen –Luottolaitoksen vakavaraisuuslaskennassaan käyttämä menetelmä määrittää luottolaitosten omaisuuserien riskipainot. Vakavaraisuuslaskennan sisäisiä malleja käyttävien suomalaisten luottolaitosten keskimääräiset riskipainot ovat tyypillisesti standardimenetelmää soveltavia luottolaitoksia matalampia. Sovellettavien riskipainojen taso määrittää puolestaan järjestelmäriskipuskurivaatimuksen luottolaitoskohtaisen euromääräisen vaikutuksen. Näin ollen yhtä suuren prosentuaalisen puskurivaatimuksen euromääräinen vaikutus on suurempi niille luottolaitoksille, joilla on korkeammat riskipainot. Toisaalta riskipainot vaikuttavat yleisemmin kaikkien muidenkin riskipainotettuihin eriin suhteutettujen makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten euromääräiseen tasoon.

Yhden prosentin suuruisen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen arvioidaan kasvattavan sisäisiä malleja soveltavien luottolaitosten pääomavaatimuksia

¹¹ Ks. esim. [Finanssivalvonnan johtokunnan päätös makrovakausvälineiden soveltamisesta 28.6.2023](#)

noin 1,6 mrd. eurolla ja standardimenetelmää soveltavien luottolaitosten noin 0,9 mrd. eurolla. Jos huomioidaan näiden luottolaitostyyppien keskimääräisten riskipainojen erot, järjestelmäriskipuskurivaatimus kasvattaa suhteellisesti hieman enemmän standardimenetelmää soveltavien luottolaitosten euromääräisiä pääomavaatimuksia (ks. Taulukko 3).

Jos huomioidaan myös muut asetetut makrovakauspuskurivaatimukset, sisäisiä malleja soveltavien luottolaitosten on varattava pääomaa makrovakauspuskurivaatimusten täyttämiseksi suhteellisesti enemmän kuin standardimenetelmää soveltavien luottolaitosten. Tämä johtuu siitä, että sisäisiä malleja soveltaville luottolaitoksille asetetut makrovakauspuskurivaatimukset riskipainot huomioiden ovat keskimäärin korkeampia. Käytännössä sisäisiä malleja soveltavien luottolaitosten on varattava pääomia makrovakauspuskurivaatimusten täyttämiseksi keskimäärin noin 2,3 euroa 100 euron suuruista saamista kohden, kun vastaava luku standardimenetelmää soveltavilla luottolaitoksilla on keskimäärin 1,9 euroa.

Taulukko 3. Vakavaraisuuslaskennassa käytetyn menetelmän vaikutus pääomavaateeseen

Luottolaitostyyppi	1 % järjestelmäriskipuskuri		Makrovakauspuskurivaatimukset yhteensä	
	MEUR	% riskipainottamattomista saamisista	MEUR	% riskipainottamattomista saamisista
Sisäisiä malleja soveltavat	1 617	0,3 %	12 987	2,3 %
Standardimenetelmää soveltavat	913	0,4 %	4 409	1,9 %
YHTEENSÄ	2 530	0,3 %	17 396	2,2 %

Hallintolain 34 §:n kuulemisen vastineet –Kyseisille luottolaitoksille varattiin 23.4.2025 hallintolain (434/2003) 34 §:n mukaisesti tilaisuus ennen asian ratkaisemista lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun. Finanssivalvonta vastaanotti kirjallisen vastineen Nordea Bank Abp:ltä.

Nordea Bank Abp:n mukaan Finanssivalvonta ei ole perustellut järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamista ja kohdentamista. Finanssivalvonta ei myöskään ole selvittänyt miten riskit, joihin viitataan, uhkaisivat Suomen finanssijärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta ja miten vaatimuk-

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

sella olisi mahdollisimman vähäinen vaikutus muiden maiden finanssijärjestelmien toimintaan. Ts. suunnitellussa päätöksessä ei riittävästi ole huomioitu päätöksen (i) vaikutuksia muihin maihin sekä (ii) päällekkäisyyksiä muiden maiden viranomaisten asettamien pääomavaatimusten kanssa. Lisäksi suunnitellun päätöksen perusteluissa on (iii) metodologisia heikkouksia, jotka johtavat liialliseen arvioon riskeistä ja riskiaversioon sekä liiallisiin pääomavaatimuksiin. Yllä mainittujen seikkojen seurauksena järjestelmäriskipuskurivaatimuksesta olisi päätettävä niin, että vaatimus kohdistuisi luottolaitosten vain Suomessa oleviin saamisiin sekä makrovakaudellisista pääomavaatimuksista niin, että nämä eivät kohdistuisi luottolaitosten rajat ylittäviin konsolidointiryhmiin. Instituutiokohtaisten (mikro) pääomavaatimusten tiukentamisen seurauksena makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten edellyttämä euromääräinen pääomavaatimus kasvaa, vaikkakin vaatimukset suhteellisesti säilyisivät ennallaan.

Nordea Bank Abp:n mukaan Finanssivalvonta ei ole suunnitellussa päätöksessään selvittänyt, että järjestelmäriskipuskurivaatimuksella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan. Samaten Finanssivalvonta ei ole selvittänyt, että järjestelmäriskipuskurivaatimus ei aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Sen varmistamiseksi, että puskurivaatimuksella ei olisi negatiivisia rajat ylittäviä vaikutuksia, Finanssivalvonnan olisi selvitettävä mahdolliset vaikutukset, sisältäen rajat ylittävät vaikutukset Suomen kansalliseen rahoitusjärjestelmään (inward spillovers), rajat ylittävät vaikutukset toisiin jäsenvaltioihin (outward spillovers) sekä kokonaisvaikutukset sisämarkkinoiden toimintaan.

Nordea Bank Abp myös näkee, että Finanssivalvonta ei ole selvittänyt suunnitellun järjestelmäriskipuskurivaatimuksen riskien päällekkäisyyttä verrattuna muihin pääomavaatimuksiin, erityisesti muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskevaan lisäpääomavaatimukseen (O-SII), muuttuvaan lisäpääomavaatimukseen sekä instituutiokohtaisiin pilari 2-vaatimuksiin. Nordea Bank Abp:n käsityksen mukaan riskien päällekkäisyydet olisi kvantifioitava. Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen sekä O-SII lisäpääomavaatimuksen perustelujen korrelaatio on suurta, minkä seurauksena riskiarvioissa ilmenee päällekkäisyyttä, mikä puolestaan johtaa ylisuuriin lisäpääomavaatimuksiin puskurivaatimuksia yhteen laskettaessa. Perusteltua olisi myös huomioida muita järjestelmäriskien rajoittamiseksi mahdollisesti sovellettuja vakavaraisuusasetuksissa säänneltyjä toimenpiteitä (artiklat 124, 164 sekä 458), käytössä olevia lainanottajiin sovellettavia makrovakausvälineitä, instituutiokohtaisia pilari 1 ja 2 pääomavaatimuksia ja käytössä olevia likviditeettivaatimuksia.

Nordea Bank Abp näkee suunniteltua järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevana ongelmana myös laskentamenetelmien metodologiset heikkoudet. Lisäpääomavaatimusten laskennassa ei ole perusteltua stressitestipohjaisesti määrittää kokonaispääomavajetta makrovakauden lisäpääomavaatimuksille, jota sitten katetaan kaikilla makrovakauden lisäpääomavaatimuksilla. Tällöin järjestelmäriskipuskurivaatimus muodostaa yksinkertaisen lisän, joka ei ota huomioon eri makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten yksilöllisiä soveltamisedellytyksiä ja niihin liittyviä riskejä. Menetelmä myös johtaa siihen, että euromääräinen järjestelmäriskipuskurivaatimus kasvaa riskipainojen muutosten myötä. Lisäksi on todennäköistä, että vakavaraisuusasetuksen kokonaisriskipainolattiaa koskevat muutokset tulevat kosemaan nyt suunniteltua järjestelmäriskipuskurivaatimusta, jolloin laskennassa olisi jo nyt huomioitava muutosten sisältö. Finanssivalvonnan suunnitellun järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevan päätöksen viitteet pääomavaatimuksia käsittelevään tutkimuskirjallisuuteen ovat myös osittain vanhentuneita, eivätkä asianmukaisesti tue tehtyjä johtopäätöksiä.

Esitettyihin seikkoihin liittyen Finanssivalvonta toteaa, että suunnitellun järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevan päätöksen osalta kuulemiskirjeessä on Finanssivalvonnan käsityksen mukaan esitetty lain edellyttämät perustelut vaatimuksen asettamiselle. Valtiovarainministeriön asetuksessa luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta (409/2021) mainitut kriteerit vaatimuksen soveltamiselle perustelevat vaatimuksen käyttöä ja sovelletut stressitestit ja muut laskelmat vaatimuksen tasoa. Stressitestien ja muiden laskelmien mukaiset arviot ilmaisevat miten riskit, joihin viitataan, uhkaisivat Suomen finanssijärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta. Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen kohdentamista on käsitelty tämän päätöksen sivuilla 6–8.

Finanssivalvonta on selvittänyt, että järjestelmäriskipuskurivaatimuksella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Suomen luottolaitossektori on merkittävä osa Pohjoismaiden rahoitusjärjestelmää. Vastineen pohjalta päätöksen kirjallisia perusteluja on täydennetty tältä osin (sivu 5).

Yllä päätöksen perusteluissa on otettu kantaa suunnitellun järjestelmäriskipuskurivaatimuksen riskien päällekkäisyyteen verrattuna muihin pääomavaatimuksiin. Tämän lisäksi on huomioitava, että instituutiokohtaisen (mikro)valvonnan lisäpääomavaatimusten (ml. vakavaraisuuslaskennan sisäisiä malleja koskevat rajoitteet ja lisävaatimukset) tarkoituksena on suojata luottolaitosta riskeiltä, jotka juontuvat yksittäisen luottolaitoksen toiminnasta ja ominaispiirteistä. Makrovakauserävalvonnallisten lisäpääomavaatimusten tarkoituksena on torjua finanssijärjestelmän toimintaa laajemmin

vaarantavia riskejä. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan finanssijärjestelmän toimintaa laajemmin vaarantavien riskien kvantifiointi on perusteltua toteuttaa luottolaitossektoria koskevalla stressitestillä nyt tehdyn mukaisesti.

Nordea Bank Abp:n esittämään kritiikkiin järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisessa sovelletusta metodologiasta Finanssivalvonta toteaa, että Finanssivalvonnan käyttämää stressitestiin pohjautuvaa menetelmää sovelletaan laajasti kansainvälisesti katsoen. Kaikilla menetelmillä on vahvuutensa ja heikkoutensa, mutta koko luottolaitossektoria koskevilla stressiteillä saavutetaan kvantitatiivinen riskiarvio, joka hyvin vastaa empiirisiä olosuhteita. Stressitesteissä hyödynnetyt riskiskenaariot on määritelty tämän päätöksen sivulla 8 (alaviite). Finanssivalvonta seuraa tilannetta kokonaisriskipainolattian soveltamisen vaikutusten osalta ja arvioi olosuhteita tasapuolisten kansainvälisten toimintaedellytysten sekä luottolaitosten (suhteellisen) luotonmyöntökyvyn näkökulmasta. Hyödynnetyn tutkimuskirjallisuuden osalta Finanssivalvonnan arvioissa on huomioitu muuttuneet sääntely- ja muut olosuhteet johtopäätöksiä tehdessä.

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus (O-SII)

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 8 § 1 momentin mukaan muulla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan muuta kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävää luottolaitosta, jonka taseen loppusumma on vähintään miljardi euroa ja jonka maksukyvyttömyys vaarantaisi Suomen tai Euroopan unionin muun jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauden.

Lainkohdan 5 momentin mukaan Finanssivalvonnan on jaettava luottolaitokset lisäpääomavaatimusluokkiin seuraavien perusteiden nojalla:

1. luottolaitoksen koko mitattuna sen vastuiden kokonaismäärällä taikka taseen tai konsolidoidun taseen loppusummalla;
2. luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten vastuut muille luottolaitoksille ja saamiset muilta luottolaitoksilta sekä muut välittömät yhteydet rahoitusjärjestelmään;
3. luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten kriittisten toimintojen korvattavuus yrityksen menetettyä edellytykset jatkaa toimintaansa;
4. luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan kuuluvien yritysten rajat ylittävän toiminnan laajuus ja merkitys Suomessa ja Euroopan talousalueella.

Luokittelussa Finanssivalvonta on hyödyntänyt, (i) määrällisiä luokittelumenetelmiä, (ii) muita luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisten systemisen merkittävyyden osa-alueiden arviointiin vaikuttavia tekijöitä, (iii) Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) O-SII arviointiohjetta sekä iv) Euroopan

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

keskuspankin (EKP) täydennetyn ns. lattiametodologian mukaisia O-SII-vaatimuksen vähimmäistasoja.¹² EKP voi soveltaa näitä tasoja, jos kansallisesti asetettu O-SII-vaatimus on EKP:n laskemia lattiatasoja pienempi.¹³ Yksityiskohtaiset laskelmat, luokituksiin ja perusteluineen ilmenevät tämän päätöksen liitteestä: Periaatteet kansallisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten (O-SII) määrittämiseksi ja lisäpääomavaatimusten asettamiseksi.

Määrällisten luokittelumenetelmien mukaiset suositukset O-SII-vaatimusten tasoille ovat Nordea Bank Abp:lle 3,0 % (luokka 7), OP Ryhmälle 1,5 % (luokka 4) ja Kuntarahoitus Oyj:lle 0,5 % (luokka 2). Määrällisten pisteytysten perusteella Nordea Bank Abp:n kansallinen systeeminen merkittävyys on hieman kasvanut vuodentakaisesta ja OP Ryhmän sekä Kuntarahoitus Oyj:n pysynyt suurin piirtein ennallaan.

Kaikkiaan muutokset luottolaitosten kansallisen systeeminen merkittävyyden määrällisissä mittareissa ovat pieniä, mikä puoltaa laitoksille asetettavien O-SII-vaatimusten pitämistä ennallaan. EKP arvioi uudistetussa täydennyksessä lattiametodologiassaan myös luottolaitosten systeemistä merkittävyyttä koko pankkiunionissa. Valtaosalle pankkiunionin O-SII-laitoksista, ml. suomalaiset laitokset, kansallisin perustein asetetut O-SII-vaatimukset ja EKP:n niille laskemat vähimmäistasot ovat korkeampia kuin pankkiunionin näkökulman huomioon ottavat EKP:n laskemat vähimmäistasot.

O-SII-vaatimusten mitoituksessa on perusteltua ottaa huomioon määrällisten mittareiden lisäksi myös täydentäviä laadullisia tekijöitä. Luottolaitosten systeeminen merkittävyyden arvioinnissa ja siten niiden O-SII-vaatimusten mitoituksessa on syytä ottaa huomioon myös EU:n luottolaitosdirektiivin (CRD) artiklan 131(3) mukaisesti luottolaitoksen merkitys koko EU:n taloudelle, jota käytetyt määrälliset luokittelumenetelmät eivät ota huomioon. Pankkiunionin myötä vahvistuneet valvonta- ja kriisinratkaisutyökalut sekä viranomaisyhteistyö pienentävät jossakin määrin pankkiunionialueella toimivien systeemisesti merkittävien pankkien kaatumisen tai ongelmien todennäköisyyttä sekä niistä aiheutuvia yhteiskunnallisia kustannuksia. Yhteisellä pankkivalvonnalla vähennetään O-SII-vaatimusten taivoin systeemisten laitosten kaatumistodennäköisyyttä, kun taas kriisinratkaisuvaatimuksilla ja -toimilla alennetaan ensisijaisesti kaatumisen yhteiskunnallisia kustannuksia turvaamalla kriittisten toimintojen jatkuvuus, vähentämällä ongelmatilanteen rahoitusvakauserävaikutuksia sekä rajoittamalla mahdollista tarvetta käyttää julkisia varoja.

¹² EBA:n ohjeet kriteereistä direktiivin 2013/36/EU (CRD) 131 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytysten määrittämiseen muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII:t) arviointia varten sekä <https://www.ecb.europa.eu/press/govcstatement/pdf/ecb.govcstatement202412~b1f786e5f1.en.pdf>

¹³ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 5 artikla

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

Toimiva kriisinratkaisukehikko voi Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan pienentää O-SII-vaatimusten tarvetta. Toimivan kriisinratkaisukehikon perustana on luottolaitoksen kriisinratkaisuvalmius ja viranomaisten kriisinhoitokyky. Kriisinratkaisukehikon merkitys on huomioitu laadullisena perusteena Finanssivalvonnan aiemmissa O-SII-vaatimusta koskevissa päätöksissä. Myös G-SII-metodologiassa ja sittemmin EKP:n O-SII-lattiametodologiassa on tunnistettu systeemiseen merkittävyyteen liittyvien riskien pienentyminen yhteisen pankkisääntelyn, pankkivalvonnan ja kriisinratkaisun seurauksena. Nämä riskejä pienentävät ja kansainvälisestikin tunnustetut tekijät on edelleen Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan perusteltua huomioida laadullisena perusteena O-SII-vaatimusten mitoituksessa.

Kyseisille luottolaitoksille varattiin 23.4.2025 hallintolain (434/2003) 34 §:n mukaisesti tilaisuus ennen asian ratkaisemista lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun. Nordea Bank Abp toimitti vastineensa Finanssivalvonnan vastauksen antamisen määräajan (9.5.2025) puitteissa.

Nordea Bank Abp:n vastineen mukaan luottolaitos tunnustaa tarpeen arvioida O-SII lisäpääomavaatimusten tasoa kokonaisvaltaisesti Finanssivalvonnan näkemyksen mukaisesti. Arviointi on kuitenkin Nordea Bank Abp:n käsityksen mukaan toteutettu virheellisesti niin, että Nordea Bank Abp:lle asetettu O-SII-lisäpääomavaatimus sekä kokonaispääomavaatimus (overall combined buffer requirement, CBR) ovat liian korkeita luottolaitoksen toiminnan riskeihin nähden. Myös Finanssivalvonnan esittämä 2,5 %:n O-SII-lisäpääomavaatimus on liiallinen huomioiden muut Nordea Bank Abp:n koosta juontuvat pääomavaatimukset sekä poikkeaa vastaavista Nordea Bank Abp:n eurooppalaisiin kilpailijoihin sovellettavista vaatimuksista.

Vain pieneen osaan Nordea Bank Abp:n kilpailijoista on sovellettu sekä O-SII lisäpääomavaatimusta että järjestelmäriskipuskurivaatimusta sen jälkeen, kun vaatimuksista tuli päällekkäisiä luottolaitosdirektiiviin tehtyjen muutosten myötä. Järjestelmäriskipuskurivaatimusta asetettaessa O-SII-lisäpääomavaatimuksia on muissa maissa alennettu ja Finanssivalvonnan kuuluisi tehdä arvio tarpeesta alentaa vaatimusta myös Suomessa. Lisäksi Suomen, Norjan sekä Tanskan järjestelmäriskipuskurivaatimuksia sovelletaan tällä hetkellä Nordea Bank Abp:hen. Monella maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella (G-SII) on Nordea Bank Abp:tä alhaisemmat G/O-SII-lisäpääomavaatimukset.

Nordea Bank Abp:n mukaan Finanssivalvonnan tulisi kaikilta osin huomioida makrovakaussvalvontakehikon vaatimusten päällekkäisyydet. Nordea Bank Abp myös näkee, että Finanssivalvonnan soveltamat periaatteet O-SII-lisäpääomavaatimusten asettamiselle tuottavat korkeampia lisäpääomavaatimuksia muihin maihin verrattuna. Tästä syystä periaatteita olisi muokattava niin, että ne paremmin vastaavat rahoitusjärjestelmän tarpeita sekä muiden EU-maiden käytäntöjä.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

Nordea Bank Abp:n käsityksen mukaan sekä kansallisen järjestelmäriskipuskurivaatimuksen että O-SII-lisäpääomavaatimuksen mitoitusta ohjaavat Nordea Bank Abp:n koko sekä toimintojen maantieteellinen hajautuneisuus ja rahoitusrakenteet. Näitä päällekkäisyyksiä olisi huomioitava pääomavaatimusten asettamisessa. Erityisesti Suomen ja Norjan järjestelmäriskipuskurivaatimusten soveltamisen perusteisiin kuuluu O-SII-lisäpääomavaatimuksen asettamisperusteita vastaavasti luottolaitoksen koko. Kytökset toisiin luottolaitoksiin, jotka muodostavat O-SII-lisäpääomavaatimuksen asettamisperusteen, sisältyvät myös Norjan järjestelmäriskipuskurivaatimuksen soveltamiskriteereihin. Lisäksi rajat ylittävän toiminnan laajuus ja merkityksellisyys ovat Nordea Bank Abp:n mukaan perusteina päällekkäisiä Suomen, Norjan ja Tanskan järjestelmäriskipuskurivaatimusten soveltamisperusteiden kanssa.

Nordea Bank Abp:n mielestä Finanssivalvonnan olisi lisäpääomavaatimusten asettamisessa myös huomioitava Euroopan keskuspankin pankkivalvonnan sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin (Single Resolution Mechanism, SRM) tallettajia ja veronmaksajia suojaava vaikutus luottolaitoksen maksukyvyttömyyden riskin näkökulmasta.

Esitettyihin seikkoihin liittyen Finanssivalvonta toteaa, että suunnitellun O-SII-lisäpääomavaatimuksen osalta kuulemiskirjeessä on esitetty lain edellyttämät perustelut vaatimuksen asettamiselle ja mitoitukselle huomioiden myös Euroopan Pankkiviranomaisen ohjeet (EBA/GL/2014/10). Lisäpääomavaatimusten soveltamisessa ei Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan ole ilmennyt perusteettomia päällekkäisyyksiä.

Instituutiokohtaisen (mikro)valvonnan lisäpääomavaatimusten tarkoituksena on suojata luottolaitosta riskeiltä, jotka juontuvat yksittäisen luottolaitoksen toiminnasta ja ominaispiirteistä. Makrovakaushavonnallisten lisäpääomavaatimusten tarkoituksena on torjua finanssijärjestelmän toimintaa laajemmin vaarantavia riskejä. Nordea Bank Abp on merkittävä toimija Pohjoismaiden finanssimarkkinoilla sekä suhteessa Suomen kansantalouteen. Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten tasoissa Euroopassa on jossakin määrin alueellisia eroja, jotka selittyvät poikkeavuuksilla eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten riskiarvioissa ja O-SII-lisäpääomavaatimusten asettamisessa sovelletuissa menetelmissä.

Kansallista järjestelmäriskipuskurivaatimusta sovelletaan kaikkiin Suomessa rekisteröityihin luottolaitoksiin 1,0 %:n suuruisena Pohjoismaiden finanssimarkkinoita koskevaan stressitestiin pohjautuen. Järjestelmäriskipuskurivaatimuksen ensisijaisena tavoitteena Finanssivalvonnan käsityksen mukaan on suojata luottolaitoksia finanssijärjestelmän riskeiltä, kun taas O-SII-lisäpääomavaatimuksen ensisijaisena tavoitteena on suojata finanssijärjestelmää O-SII-luottolaitoksen finanssijärjestelmälle aiheuttamalta riskiltä.

26.6.2025

FIVA/2025/414

Julkinen

Norjan ja Tanskan järjestelmäriskipuskurivaatimuksia vähennetään kansallisesta järjestelmäriskipuskurivaatimuksesta riskien ja vaatimusten päällekkäisyyden poistamiseksi. Valtiovarainministeriön asetuksessa luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta (409/2021) mainitut kriteerit vaatimuksen soveltamiselle perustelevat vaatimuksen käyttöä ja sovellettu stressitesti vaatimuksen tasoa. O-SII-lisäpääomavaatimusten soveltamisperusteiden mahdolliset päällekkäisyydet Norjan ja Tanskan järjestelmäriskipuskurivaatimusten perusteluiden kanssa ovat Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan vähäisiä.

Finanssivalvonta on O-SII-lisäpääomavaatimusta koskevassa päätöksessään yllä mainitulla tavalla huomionnut Euroopan keskuspankin pankkivalvonnan sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin (Single Resolution Mechanism, SRM) vaikutukset luottolaitosten riskeihin.

Ottaen huomioon yllä sanotun, Finanssivalvonta näkee, että Nordea Bank Abp:n arvioitu systeeminen merkittävyys vastaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n mukaista luokkaa 6 jossa lisäpääomavaatimus on 2,5 %. OP Ryhmän ja Kuntarahoitus Oyj:n systeemisen merkittävyyden katsotaan vastaavan luokkia 4 (lisäpääomavaatimus 1,5 %) ja 2 (lisäpääomavaatimus 0,5 %).